

Književstvo.

Prirodopisje za ljudske šole. Spis. France Govekar, učitelj. Natisnjeno v Pragi, 1871. To delce obsega na 102 straneh ob kratkem te-le stvari: živalstvo (1. sesavci, 2. ptice, 3. zemljevodnice, 4. ribe, členkarji), rastlinstvo (1. koristne rastline, 2. škodljive rastline), rudništvo (1. persti, 2. kamenje, 3. gorljive rudnine, 4. soli, 5. rude); dodatek (za ponovljanje in pismene naloge); imenik opisanih živali, rastlin in rudnin.

Ta knjižica je prva tej versti za naše ljudske šole, v katerih se po novem učnem redu mladost podučuje tudi v prirodopisu. To delce je prav skerbno sestavljeno z ozirom na poglobitve stvari, ktere se tičejo kmetovanja in obertnije v vsakdanjem življenju. To prirodopisje bode učitelju pri obdelovanju tega uka sploh kot vodilo prav dobro služilo; v zgornjih razredih, kjer se ta vednost že nekoliko bolj širi, bodo pa to knjižico tudi učenci s vspedom rabili. Male (morda tiskarne) pomote v tej knjižici naj bi gg. učitelji sami popravljali. Slovenski učitelji, sezite po tej lični knjižici in koristite ž njo domačemu šolstvu! Dobiva se pri J. Giontini-ju v Ljubljani pa tudi pri izdajatelju na Igu (poleg Ljubljane, pošta: Brunnendorf) za 20 kr.

Šolsko obzorje.

Od Save na Štajerskem. Dne 6. t. m. bil je za učitelje sevniskega, brežkega in kozijanskega okraja, posebno pa za prebivalce podčeterškega terga jako vesel in imeniten dan. Bila je namreč v Podčetertku redka slovesnost, ker ta dan je brežki okrajni glavar gosp. Josek, podčeterškemu učitelju, gosp. J. Böheim-u, pripel na persa srebrni križec s krono, ki so mu ga Njihovo Veličanstvo podelili za zasluge o šolstvu. To svečanost povikšati, sešlo se nas je mnogo učiteljev od blizo in daleč, da smo počastili sivčeka, kateri že čez 45 let prav marljivo in z mladeniško navdušenostjo dela na šolskem polju. Po slovesni sveti maši, pri kateri je bila tudi šolska mladina, šli smo v primerno in okusno okinčano šolsko sobo. Veliko prijateljev ljube šolske mladine se je zbralo, tako, da je bila soba kmali premajhna. Po izvrstnem nagovoru gosp. okrajnega glavarja, v katerem je povdarjal gosp. Böheim-ove zasluge o šolstvu, mu pripne križec na persi. Ni ga bilo skoraj očesa, ktero bi bilo suho, ko se je sivček s solznimi očmi zahvaljeval za tolikošno čast in milost, ter obljubil tudi zanaprej marljivo delati na šolskem polju. Potem poprime besedo okrajni šolski nadzornik, gosp. F. Jamšek, ter v prav tehtnem govoru dokazuje imenitnost učiteljskega stanu, ter povdarja pred drugim: „Akoravno nekteri ljudje učiteljski stan zaničljivo prezirajo, se pa vendar v viših krogih vé ceniti, kaj in koliko da učitelj stori za blagor človečanstva, kar nam ravno današnja slovesnost očitno kaže“. Potem še mladino navdušuje do hvalečnosti, ktere je vedno dolžna njihovemu skerbnemu učitelju. Sedaj tej svečanosti sledi še primerna deklamacija, ktero je deklamoval pomožni učitelj gosp. F. Podobnik. Po kratkem a izvrstnem govoru sevniskega učitelja gosp. T. Dernjač-a, v katerem je zbrane učitelje opominjal, zvesto ravnati se po šolskih postavah, so g. okr. glav. in vsi zbrani Njih Veličanstvu trikratni „Živili!“ zaklicali, in s tem je bila slovesnost končana. Popoldne pa smo imeli skupni obed, pri katerem je sledila zdravica na zdravico. S posebnim nav-